

Ministeren

Folketingets Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalg
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge-, Integrations-
og Boligministeriet

Folketingets Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalg har efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL) den 14. august 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 33 (Alm. del) til udlændinge-, integrations- og boligministeren, som hermed besvares.

29. oktober 2015

Spørgsmål nr. 33:

Det fremgår af REU alm. del bilag 18, underbilag B, at der er en uens praksis i forhold til domstolenes afsigelse af kendelser om frihedsberøvelse af mindreårige udlændinge i surrogat efter udlændingelovens paragraf 36, og at Rigspolitiet forsøger af få ophævet sådanne kendelser om frihedsberøvelse i surrogat med henblik på placering i Institutionen For Frihedsberøvede Asylansøgere, Ellebæk. Finder ministeren denne uens praksis hensigtsmæssig, og hvad agter han i benægtende fald at foretage sig for at bringe den til ophør?

Udlændinge-, Integrations- og
Boligministeriet

Slotsholmsgade 10
Post 1216 København K
Tel. 7226 8400
Mail uibm@uibm.dk
Web www.uibm.dk

CVR-nr. 36977191

Ref.-nr. 1736276

Svar:

1. Det følger af § 36 i udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1021 af 19. september 2014, at politiet kan bestemme, at en udlænding skal frihedsberøves, såfremt de mindre indgribende foranstaltninger efter § 34 ikke er tilstrækkelige til at sikre muligheden for afvisning, udvisning eller udsendelse af en udlænding, der ikke har ret til at opholde sig her i landet.

Bestemmelsen i § 36 finder bl.a. anvendelse ved frihedsberøvelse af uledsagede mindreårige udlændinge. Bestemmelsen – og Rigspolitiets administration heraf – bygger overordnet set på det grundlæggende princip, at frihedsberøvelse af unge under 18 år så vidt muligt bør undgås og således alene må anvendes som en sidste udvej og for det kortest mulige passende tidsrum.

I særlige tilfælde kan der dog være behov for frihedsberøvelse af mindreårige udlændinge med henblik på bl.a. udsendelse.

Der er i den forbindelse fastsat nærmere regler i udlændingelovens § 37, stk. 10, om forholdene under frihedsberøvelsen. Efter bestemmelsen skal en udlænding, der er frihedsberøvet efter § 36 med henblik på bl.a. udsendelse, indkvarteres i særlige faciliteter, og hvis dette ikke er muligt, skal den frihedsberøvede holdes adskilt fra almindelige indsatte. Særligt for uledsagede mindreårige gælder, at de ikke må frihedsberøves i fængsler.

Bestemmelsen i § 37, stk. 10, indebærer således, at frihedsberøvelse af uledsagede mindreårige som hovedregel skal ske i særlige faciliteter som f.eks. Institutionen Ellebæk.

Derudover gælder, at en uledsaget mindreårig udlænding, der frihedsberøves, som udgangspunkt skal holdes adskilt fra voksne, medmindre en sådan adskillelse ikke anses at tjene barnets tarv. Dette følger af FN's Børnekonventions artikel 37.

2. Som det fremgår af Rigspolitiets udtalelse af 30. januar 2015, er der en uens praksis i forhold til afsigelse af kendelser om placering af mindreårige udlændinge, idet der i visse tilfælde afsiges kendelse om placering i surrogat (dvs. placering i institutioner for kriminelle unge), mens der i andre sager ikke bliver afsagt kendelse om placering i surrogat.

Det bemærkes i den forbindelse, at en frihedsberøvelse i surrogat som udgangspunkt vil indebære, at den mindreårige udlænding anbringes sammen med unge kriminelle. En sådan placering vil dermed rejse spørgsmål om forholdet til bestemmelsen i udlændingeloven § 37, stk. 10, hvorefter de frihedsberøvede skal holdes adskilt fra almindeligt indsatte.

Det bemærkes endvidere, at det efter udlændingeloven er udgangspunktet, at frihedsberøvelse af uledsagede mindreårige udlændinge – i det omfang der overhovedet er grund til at skride til frihedsberøvelse – skal ske i særlige faciliteter som f.eks. Institutionen Ellebæk., jf. ovenfor.

3. Rigspolitiet har i den forbindelse over for ministeriet peget på nogle udfordringer i forhold til placering af frihedsberøvede mindreårige udlændinge i institutionen Ellebæk. Det gælder navnlig det forhold, at mindreårige udlændinge, der frihedsberøves, som udgangspunkt skal holdes adskilt fra de voksne frihedsberøvede udlændinge, jf. herom ovenfor. En sådan anbringelse (adskilt fra voksne) rejser dog spørgsmål om, hvorvidt der – på baggrund af, at der kun frihedsberøves ganske få mindreårige udlændinge – kan sikres den enkelte mindreårige udlænding tilstrækkelig mulighed for fællesskab med andre. Rigspolitiet afstår derfor for tiden fra at frihedsberøve mindreårige udlændinge.

Det er ikke en tilfredsstillende situation, at der ikke kan ske frihedsberøvelse af mindreårige udlændinge i de særlige tilfælde, hvor der opstår behov herfor. Jeg har derfor bedt mine embedsmænd om i samarbejde med Justitsministeriet, Rigspolitiet og Direktoratet for Kriminalforsorgen at se nærmere på spørgsmålet om, hvorledes der inden for de nævnte rammer, jf. ovenfor, kan ske frihedsberøvelse af uledsagede mindreårige udlændinge i de helt særlige tilfælde, hvor dette skønnes at være nødvendigt.

For en god ordens skyld bemærkes det, at mindreårige udlændinge, der er kriminelle, og som varetægtsfængsles i medfør af udlændingelovens § 35, fortsat har mulighed for at surrogatanbringes, idet denne persongruppe kan placeres sammen med andre mindreårige kriminelle.

Inger Støjberg

/

Frederik Gammeltoft